

Til § 2

(Retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 762, stk. 2, nr. 2)

Det foreslås at ændre den gældende henvisning i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 2, således at der kan ske varetægtsfængsling, hvis der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, der efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse mv. vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 769, stk. 2)

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i retsplejelovens § 769 (nyt stk. 2), hvorefter en tiltalt kan varetægtsfængsles, når der er afsagt helt eller delvis fældende dom, hvorved den pågældende er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage for en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at tiltalte ikke er på fri fod under hensyntagen til et gensidigt opgør, som på det tidspunkt, hvor afgørelsen om varetægtsfængsling træffes, foregår mellem grupper af personer, og hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, samt til, at den tiltalte har tilknytning til en af disse grupper.

Der foreslås en særlig adgang til at varetægtsfængsle en tiltalt i visse sager, hvor der er afsagt en helt eller delvis fældende dom, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve det, selv om dommen ikke er endelig.

Det er en betingelse for varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse, at den pågældende ved dommen er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 da-

ge. Strafferammen for den pådømte forbrydelse har ikke betydning.

Det er efter forslaget *ikke* en betingelse, at det pådømte forhold har baggrund i det gensidige voldelige opgør med brug af skydevåben mv.

Med »opgør« sigtes der til en konflikt mellem to (rivaliserende) parter af en betydelig intensitet, som gennem en vis periode giver sig udslag i angreb. Enkeltstående voldelige angreb eller lignende uden indbyrdes sammenhæng vil således ikke være tilstrækkeligt til at udgøre et opgør omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det er uden betydning for vurderingen af, om et opgør er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om.

Dernæst er det en betingelse, at opgøret mellem de pågældende grupper af personer er »gensidigt«. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke finde anvendelse, hvis der er tale om, at én gruppe forfølger en anden gruppe ved (flere gange) at angribe den anden gruppe, der ikke går til modangreb med brug af strafbare midler.

Endvidere er det en betingelse, at det pågældende opgør finder sted mellem »grupper af personer«, det vil sige mere end én person på hver side i konflikten.

Som »grupper« anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse efter straffelovens § 180. Det forhold, at der flere gange som led i opgøret skal være anvendt skydevåben mv. indebærer, at et enkelt angreb ikke vil medføre, at bestemmelsen finder anvendelse, men der skal være tale om to eller flere tilfælde. Betingelsen om »flere gange« vil være opfyldt, uanset om der flere gange er anvendt skydevåben eller f.eks. eksplosivstoffer eller begge dele tilsammen.